

نامه تسلیت جمعی در سوگ طاهر احمدزاده

طاهر احمد زاده

۱۳۹۶-۱۳۰۰

چراغ عمر پُر بار طاهر احمد زاده پس از عمری افروختگی در هوای
آزادی و عدالت اجتماعی، خاموشی پذیرفت.

فعالیت های اجتماعی و سیاسی طاهر احمد زاده در خراسان با تأسیس
مجلس خراسان و در ۱۳۲۱ آغاز شد و در سال های همراهی با
نهضت ملی شدن صنعت نفت ایران در دولت دکتر محمد مصدق، گسترش و
ثرفا یافت و از همان سال ها و تا پایان عمر، دکتر مصدق برای طاهر
احمد زاده معیار دولتمردی و الگوی رهبری سیاسی باقی ماند. پس از
کودتای ۲۸ مرداد طاهر احمد زاده گردانندگی اصلی نشست های مخفی
نهضت مقاومت ملی در مشهد بود و به عنوان نماینده جبهه ملی در
خراسان شناخته می شد.

طاهر احمد زاده در فاصله سال های ۱۳۳۲ تا بهمن ۱۳۵۷ در جایگاه
چهره ملی - مذهبی همواره کوشندگی سیاسی و فرهنگی بود و همراه
مطالبات اجتماعی در خراسان حضوری پُر رنگ داشت. در نخستین کنگره
جبهه ملی در تهران به عنوان نماینده خراسان حضور و سخنرانی داشت
و در همین سال ها البته بارها زندان سیاسی را تجربه کرد و
سرانجام در پائیز ۱۳۵۰ در دادگاه نظامی لشکر ۷۷ خراسان به ده سال
زندان محکومیت یافت و در آستانه انقلاب بهمن آزاد شد.

طاهر احمد زاده در دولت موقت بازرگان به استانداری خراسان
برگزیده شد. اما فشار پیگیر دفتر آیت الله خمینی به دولت

بازرگان موجب شد که ایشان از سمت استانداری، پس از چند ماه، استعفا دهد. سخنرانی طاهر احمد زاده در مراسم درگذشت آیت الله طالقانی و تأکیدش بر انحراف انقلاب بهمن ۵۷ و ضرورت انقلابی دیگر، خشم آیت الله خمینی را برانگیخت و به دنبال آن بازداشت شد و دستنوشته هایش در انتقاد از شیوه های رهبری خمینی به دست مأمورین افتاد و شدیدترین شکنجه ها را در زندان به او روا داشتند. در همین ایام سومین فرزندش مجتبی - بعد از مسعود و مجید، از رهبران و اعضای سازمان چریک های فدائی خلق، که در نظام سلطنتی تیرباران شده بودند - نیز در جمهوری اسلامی دستگیر و اعدام شد. با این همه طاهر احمد زاده که در زندان رژیم سلطنتی نماد مقاومت و بُردباری بود، در زندان جمهوری اسلامی - که تحملش قابل قیاس با زندان زمان شاه نبود - همچنان اسطورۀ پایداری و همچون پدری برای زندانیان جوان باقی ماند. طاهر احمد زاده آخرین بار در سال ۱۳۸۰ از زندان جمهوری اسلامی آزاد شد. احمد زاده به رغم این همه بیداد در درازنای عمر پُربارش در قامتِ بلندبالای آرمان های مردمی اش تا پایان عمر استوار ایستاد و نامی نیک و میراثی فراموش نشدنی از خود در تاریخ معاصر میهنمان به یادگار گذاشت.

سوگ طاهر احمد زاده سوگ ملی کوشندگان آزادی و بهروزی میهنمان است. در گذشت او را، افزون بر خانوادۀ ارجمندش، به هم میهنان به ویژه به نسل جوان کشورمان که امانتداران آزادی و بهروزی فردای ایرانند تسلیت می گوئیم.

نعمت آزر، فرهاد آسور، ابراهیم آوخ، احمد اشرف، فروغ اردشیری، ناهید اردشیری، ابوالفضل اردوخانی، غلام ارزانی، بانو اسکندانی، قادر اسکندانی، ناصر اعتمادی، محمد اعظمی، رضا اغنمی، رضا اکرمی، نوروز امید، شهین امیری، بهمن امینی، محمد امینی، ایران انصاری، کاظم ایزدی، حسین باقر زاده، کمال بایرام زاده، خسرو بختیاری، منیره برادران، مهدی برزین، عباس بهشتی، حسن بهگر، سیروس بیبا، ناصر پاکدامن، امیر پیشداد، تقی تام، فریبا ثابت، حمید جاذب، حمید رضا جاودان، اسفندیار جاوید، فلور جاوید، اسد جلالی، ناهید جعفر پور، فرشید جمالی، جواد جواهری، حمید جهانبخش، زهره حبیب محمدی، علی اصغر حاج سید جوادی، علی حجت، رضا حدادی، حسن حسام، جلیل حسینی، نسیم خاکسار، مهدی خانباها تهرانی، هادی خرسندی، اسماعیل خوئی، زهرۀ خیام، بهروز داودی، مهرداد درویش پور، حسین دولت آبادی، عزت دولت آبادی، ناصر رحمانی نژاد،

علی رضوی، فرہمند رکنی (اخوی)، سعید رهنما، علی رهنما، فتحیہ زرخش، ہوشمند ساعد لو، علی ستاری، ہدایت سلطان زادہ، سعید سنجابی، احمد سیف، اسد سیف، اکبر سیف، حماد شیبانی، علی طلوع، بہروز عارفی، بتول عزیزپور، حسن عزیززی، رضا علامہ زادہ، مسعود علوی بحرینی، سپیدہ فارسی، محمد فارسی، بہروز فراہانی، ملیحہ فرہنگ، داریوش فریدونی، فرہنگ قاسمی، ہاید قہرمانی، شہرام قنبری، مقصود کاسبی، کیان کاتوزیان، فرشین کاظمی نیا، کاظم کردوانی، اسفندیار کریمی، علی کشتگر، رضا کعبی، رئوف کعبی، جمشید گلکانی، علی گوشہ، جلیل مبشری، علی متین دفتری، مریم متین دفتری، ہدایت متین دفتری، محمد مروج، نادر مزکی، بہروز معظمی، ہاید مگیثی، مجتبی مفیدی، حسن مکارمی، اصغر منجمی، اسفندیار منفردزادہ، مسعود مولا زادہ، انور میرستاری، پروین میرستاری، میترا میرزا زادہ، مہدی ناظر، ناہید ناظمی، شیدا نبوی، جمیلہ ندائی، علی ندیمی، نیلوفر ندیمی، محسن نژاد، فرہاد نعمانی، زہرہ نعیمی، حمید نعیمی، علیرضا نوری زادہ، پرتو نوری علا، شیدان وثیق، سیروان ہدایت، ابراہیم ہرندی، محسن یلفانی، فاطمہ یوری.